

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปี 2540 ทำให้บริษัทหลายแห่งต้องประสบภาวะล้มละลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการเงินหลายสถาบันต้องปิดตัวลง นอกจากนี้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหลายบริษัทต้องประสบกับภาวะขาดทุนและปัญหาเกี่ยวกับสภาพคล่องทางการเงินจนถูกสั่งให้ส่งแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เหล่านี้นับเป็นบริษัทมหาชนที่มีขนาดใหญ่และค่อนข้างมั่นคงในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจของไทย

การประสบความล้มเหลวทางธุรกิจมักเกิดจากการที่บริษัทประสบปัญหาหลายประการโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานที่ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเงิน การลงทุน การผลิต หรือการตลาด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท (สุพจน์ สุนทรินคะ, 2541: 12) โดยที่บางครั้งผู้บริหารเองอาจไม่รู้ตัวมาก่อนว่าบริษัทกำลังเข้าสู่ภาวะวิกฤติจนอาจถึงกับล้มละลายได้ในที่สุด ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้จะส่งผลกระทบต่อวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ถ้าผู้บริหารสามารถล่วงรู้แนวโน้มของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นว่าบริษัทกำลังเผชิญกับสภาวะวิกฤติ ก็อาจสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ทันเวลาที่ จึงเกิดข้อสงสัยว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่จะมีสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าหรือปัจจัยชี้ นำภาวะล้มละลายหรือภาวะที่ประสบปัญหาทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งจะ เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและติดตามสถานะของบริษัทเพื่อให้บริษัทที่มีปัญหาสามารถปรับโครงสร้างเพื่อรับมือกับสภาวะทางการเงินดังกล่าว และเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจแก่นักลงทุนให้หลีกเลี่ยงการลงทุนในบริษัทที่มีปัญหาหรือป้องกันความเสี่ยงในกรณีที่ถือหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นอยู่แล้ว รวมทั้งเป็นการชี้แนะให้ทางการได้ตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้สามารถควบคุมผลเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อถึงนักลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นๆ ตลอดจนผลกระทบต่อสาธารณะและระบบเศรษฐกิจโดยรวม

ตัวแบบพยากรณ์ภาวะล้มละลาย(Bankruptcy Prediction Models) เป็นเครื่องมือทางปริมาณและสถิติ(Quantitative and Statistical Tools) ที่ใช้ในการคาดหมายภาวะล้มละลายที่อาจจะเกิดขึ้นในบริษัทหนึ่ง ๆ โดยตัวแบบเหล่านี้จะทำนายความเป็นไปได้ในการล้มละลายหรือความเป็นไปได้ในการอยู่รอดของบริษัทซึ่งใช้ข้อมูลต่างๆ ของบริษัท โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งข้อมูลทางบัญชีซึ่งเป็นข้อมูลที่หาได้ง่ายและเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชน (เอกชัย นิตยาเกษตรวัฒน์, 2541: 46) นอกจากนี้แบบจำลองจะสามารถทำนายความเป็นไปได้ในการล้มละลายของบริษัทแล้ว ข้อมูลที่แตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างกลุ่มบริษัทที่ล้มละลายและบริษัทที่ไม่ล้มละลายจะมีความสามารถในการแยกแยะลักษณะเด่นและความแตกต่างของกลุ่มบริษัททั้งสอง ซึ่งข้อมูลที่มีความสามารถในการแยกแยะนี้จะเป็นปัจจัยชี้ทำนายความเป็นไปได้ในการเข้าสู่ภาวะล้มละลายของบริษัท ซึ่งจะเป็นสัญญาณเตือนภัยให้บริษัทเตรียมการรองรับปัญหาที่มีอยู่และกำลังจะตามมา อีกทั้งยังเป็นสัญญาณเตือนภัยต่อนักลงทุน สาธารณชน และทางการให้เตรียมพร้อมรับมือผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

ตัวแบบพยากรณ์เหล่านี้ได้นำไปใช้อย่างแพร่หลายในการตัดสินใจทางธุรกิจ ทั้งธุรกิจภาคการผลิต การบริการและธุรกิจทางการเงินโดยนำมาใช้เพื่อการพิจารณาสินเชื่อ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือของธนบัตรของบริษัทต่าง ๆ และที่แพร่หลายที่สุด คือ การประเมินความสามารถในการอยู่รอดของบริษัท ลักษณะเด่นของแบบจำลองเหล่านี้ คือ ส่วนใหญ่จะมีการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณและจะได้ผลการทำนายที่สามารถวัดหรือประเมินได้ทางสถิติ ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจเบื้องต้นของผู้ใช้ (เอกชัย นิตยาเกษตรวัฒน์, 2541: 47)

จากข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแสดงสถิติการถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนของบริษัทในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 – 2546 มีบริษัทจดทะเบียนที่ถูกเพิกถอนทั้งโดยสมัครใจและถูกเพิกถอนโดยตลาดหลักทรัพย์รวมจำนวน 75 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2547) ในจำนวนนี้เป็นธุรกิจในอุตสาหกรรมการผลิตถึง 30 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 40 ของบริษัทที่ถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนทั้งหมด ซึ่งมากกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ ทั้งกลุ่มบริการและกลุ่มธุรกิจการเงิน จึงเป็นที่น่าสนใจว่าอะไรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดภาวะวิกฤติของธุรกิจภาคการผลิต

งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาถึงปัจจัยเชิงปริมาณและปัจจัยเชิงคุณภาพที่ส่งผลกระทบต่อภาวะความล้มเหลวของธุรกิจในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากตัวแบบพยากรณ์ภาวะล้มละลายที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศอาจไม่สามารถที่จะพยากรณ์ภาวะล้มเหลวของธุรกิจในการผลิตในประเทศไทยได้ อันเป็นผลมาจากสาเหตุ ดังนี้ (สุพจน์ สุนทรินคะ, 2541: 16)

1. วัตถุประสงค์ในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ใช้ในต่างประเทศ ใช้กับกรณีของบริษัทอาจจะประสบกับภาวะการล้มละลายหรือความยุ่งยากทางการเงิน ซึ่งมีความแตกต่างกับกรณีที่บริษัทถูกเพิกถอนจากตลาดหลักทรัพย์อันเนื่องมาจากฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัท

2. มาตรฐานทางการบัญชีในประเทศต่างๆ มีความแตกต่างกัน
3. สภาพแวดล้อมหรือวัฒนธรรมการดำเนินงานทางธุรกิจที่แตกต่างกันจึงทำให้ข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์ต่างกัน

ปัจจุบันในประเทศไทยได้มีผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับตัวแบบพยากรณ์ภาวะล้มเหลวกันอย่างมากมาย แต่ก็ยังไม่มียงานวิจัยที่ศึกษาเฉพาะถึงปัจจัยที่มีผลต่อภาวะล้มเหลวของธุรกิจในอุตสาหกรรมการผลิต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างตัวแบบการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อทดสอบความสามารถในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ของตัวแบบที่ได้พัฒนาขึ้นและใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาถึงการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ตัวแบบสำหรับวิเคราะห์และพยากรณ์การเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทางการเงินมาทดสอบทางสถิติ เพื่อทดสอบว่าข้อมูลทางการเงินตัวใดที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยกำหนดสมมติฐานของการวิจัยดังต่อไปนี้

H_1 : ข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและประเภทบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจับคู่ (Paired – Sample Design) ซึ่งมีขั้นตอนการเลือกดังนี้

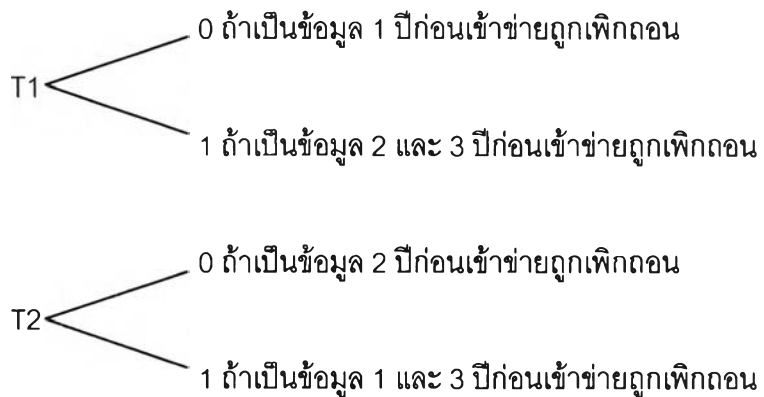
- 1.1 เลือกบริษัทจดทะเบียนที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ (Potential Delisted Company) การคัดเลือกบริษัทดังกล่าวใช้ข้อมูลจากการประกาศรายชื่อบริษัทเข้าข่ายถูกเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งเป็นการพิจารณาฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนจากงบการเงินประจำปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2546 และงบการเงินประจำปีย้อนหลังจากปีดังกล่าว
- 1.2 เลือกบริษัทที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ (Listed Company) ซึ่งคัดเลือกบริษัทที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนที่อยู่ในหมวดอุตสาหกรรมเดียวกันและมีขนาดสินทรัพย์รวมเฉลี่ย 3 ปี ใกล้เคียงกันกับบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในข่ายอาจถูกเพิกถอน เพื่อขจัดปัจจัยที่เกิดจากลักษณะของอุตสาหกรรม และขนาดสินทรัพย์ของกิจการ

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้คัดเลือกมาทำการพัฒนาตัวแบบในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2541 - 2546 จำนวน 31 บริษัท และบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอีกจำนวน 31 บริษัท ดังนั้นจำนวนบริษัทที่นำมาใช้พัฒนาตัวแบบทั้งสิ้นเป็นจำนวน 62 บริษัท ส่วนการทดสอบการพยากรณ์นั้นจะใช้ข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2546 พยากรณ์สถานะของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตจำนวน 120 บริษัทในปี พ.ศ. 2547

2. ศึกษาข้อมูลจากงบการเงินรวมหรืองบการเงินเฉพาะบริษัท (กรณีไม่มีบริษัทย่อย) ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และรายงานของผู้สอบบัญชี ซึ่งระยะเวลาที่ทำการศึกษาอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2547 รวมทั้งสิ้น 10 ปี

1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก จึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเน้นศึกษากลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลา (Longitude Study) (ปิยะกร ชินะรัตนกุล, 2544: 36) ซึ่งสามารถแบ่งเป็นหน่วยวิเคราะห์ (จำนวนบริษัท x จำนวนปีที่ศึกษา) โดยงานวิจัยนี้ใช้ข้อมูล 3 ปีก่อนการเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์เป็นข้อมูลที่ใช้พัฒนาตัวแบบ ทั้งนี้ในการรวบรวมข้อมูลต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางสถิติ โดยการแปลงข้อมูลเกี่ยวกับปีศึกษาเป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544: 492) ได้ดังนี้

โดยที่ T1 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา 1 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอนใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดค่าตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาคือ 1 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ 1 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน)

โดยที่ T2 แทนคำถามว่าเป็นข้อมูลปีที่ศึกษา 2 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอนใช่หรือไม่ ซึ่งกำหนดค่าตอบให้เป็น 0 ถ้าใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาคือ 2 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน) และ 1 ถ้าไม่ใช่ (ข้อมูลที่ศึกษาไม่ใช่ 2 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน)

สำหรับข้อมูลปีที่ศึกษา 3 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน สามารถลดตัวแปรเทียมไปได้ โดยสามารถตอบคำถามเป็น 1 ได้ทุกคำถาม (T1-T2) เพราะไม่ใช่เป็นข้อมูลที่ศึกษา 1 และ 2 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน แต่เป็นข้อมูล 3 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน

โดยสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปีที่ศึกษาที่แปลงให้เป็นตัวแปรเทียม (Dummy Variables) สามารถแสดงได้ดังนี้

	T1	T2
ข้อมูลที่ศึกษาเป็นข้อมูล 1 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน	0	1
ข้อมูลที่ศึกษาเป็นข้อมูล 2 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน	1	0
ข้อมูลที่ศึกษาเป็นข้อมูล 3 ปีก่อนเข้าข่ายถูกเพิกถอน	1	1

ตัวแปรเทียม (Dummy Variables) ที่แสดงไว้ข้างต้นจะนำไปใช้ประมวลผลข้อมูลร่วมกับตัวแปรอิสระที่เป็นอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแบบ (Model) หมายถึง สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ในการพยากรณ์บริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยออกเป็น 2 ประเภท คือประเภทบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและประเภทบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่ไม่เข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

งบการเงิน (Financial Statement) หมายถึง รายงานผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ ไม่ว่าจะรายงานโดยบุคคล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบประกอบหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือคำอธิบายอื่นซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) หมายถึง การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการต่างๆ ในงบการเงิน เพื่อประเมินฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของธุรกิจ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ใช้งบการเงินสามารถเล็งเห็นประโยชน์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลและตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จากงานวิจัยมาใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยและเป็นข้อบ่งชี้ถึงปัญหาของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่

- ฝ่ายบริหาร ทราบสถานการณ์ทางการเงินของบริษัทล่วงหน้าทำให้สามารถป้องกันและปรับปรุงแก้ไขปัญหาให้พ้นจากภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ทันเวลา รวมทั้งเป็นแนวทางในการประเมินผลการดำเนินงานด้วย
- นักลงทุน เพื่อใช้ข้อมูลในการพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท
- เจ้าหนี้ เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้

- ผู้สอบบัญชี ใช้เป็นเครื่องมือในการพิจารณาการดำรงอยู่ของบริษัท (Going Concern)
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลบริษัทในประเทศไทย ในการวางแผนควบคุม และสามารถออกมาตรการควบคุมการดำเนินงานของบริษัทได้ทันต่อเหตุการณ์

1.8 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ทำการศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของธุรกิจในอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้น
2. ศึกษาถึงการพัฒนาตัวแบบที่ใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยทางการเงินจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินของบริษัทที่ทำการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2545
4. นำข้อมูลทางการเงินที่เก็บรวบรวมได้มาคำนวณให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระ
5. นำข้อมูลทางการเงินที่แปลงให้อยู่ในรูปอัตราส่วนทางการเงินแล้วและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงินมาทำการประมวลผลเพื่อพัฒนาเป็นตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกเพิกถอนหลักทรัพย์จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และคำนวณหาค่าของคะแนนซึ่งเป็นจุดแบ่งแยก (Cutoff Point) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต
6. ทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ โดยนำข้อมูลทางการเงินในปี พ.ศ. 2546 มาการพยากรณ์สถานะของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตในปี พ.ศ. 2547 ผลการทดสอบพิจารณาจากค่าที่ได้จากผลลัพธ์จากการจำแนก (Classification Results) ซึ่งเป็นร้อยละของการพยากรณ์ถูกต้อง

1.9 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยฉบับนี้มีลำดับขั้นตอนในการเสนอดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และวิธีดำเนินการวิจัย
- บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจ การผลิต หลักเกณฑ์การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา กรอบแนวความคิด และการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวถึงผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย
- บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ กล่าวถึงการสรุปเนื้อหาสำคัญของการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป